

TEZAU LITURGIC
27 AUGUST
GHERASIM MIKRAGHIANANITUL

SLUJBA
SF.MARE MUCENIC
FANURIE
DE LA
RHODOS

ATENA, 2020

Τῆ ΚΖ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Μάρτυρος Φανουρίου τοῦ Νεοφανοῦς

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰσῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
Προσόμοια. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε ὁ σὸς ἅγιος ναός, ὦν ὑπὸ τὴν γῆν κεκρυμμένος,
ἀνεκαλύφθη ἡμῖν, τότε σοῦ ἡ ἄθλησις, κόσμῳ
ἐγνώρισται, ἦν περ πάλαι ἠγώνισαι, Φανούριε
Μάρτυς, καὶ κατεπολέμησας, ἐχθρὸν τὸν δόλιον· ὅθεν
καὶ ἐν θαύμασι ξένοις, καὶ ἐν ἀντιλήψεσι πλείσταις,
μέγας ἀνεδείχθεις ἐν τοῖς Μάρτυσι.

Ὅτε ἡ εἰκὼν σου ἡ σεπτὴ, τῶν σῶν παλαισμάτων τὰ
εἶδη, πᾶσιν ὑπέδειξε, τότε κατεπλάγησαν, τὰς τῶν
ἀγώνων σου, ἀριστείας Φανούριε, οἱ ταύτας ἰδόντες,
ἄς ἠγνόουν πρότερον, Χριστὸν δοξάζοντες· ὅθεν καὶ
ναὸν ἱερόν σοι, ἠγειραν τῆς σῆς προστασίας, δαψιλῶς
καρπούμενοι τὰς χάριτας.

Ὅτε αἰχμαλώτους ἱερεῖς, τῇ σῇ πρὸς Χριστὸν
ἐλυτρώσω, πρεσβεῖα Ἄγιε, τότε τῶν θαυμάτων σου,
χάρις ἡ ἔνθεος, πανταχοῦ διεξέδραμε, καὶ πάντες
προστάτην, ἔσχον σε θερμότατον, Μάρτυς Φανούριε·

ὄθεν ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, ῥύου καθ' ἐκάστην
τρισμακάρα, τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.
Ῥόδος ἢ περίφημος ἐν σοί, νῆσος ἐγκαυχᾶται καὶ
χαίρει, Μάρτυς Φανούριε· θεῖον γάρ σε καύχημα, καὶ
ἀντιλήπτορα, καὶ μεσίτην θερμότατον, πρὸς Κύριον
εὔρε· πᾶσα δὲ γεραίρει σε, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ· πᾶσι
γὰρ τὰ πρόσφορα δίδως, καὶ ἐνὶ ἐκάστῳ παρέχεις, τὰς
αἰτήσεις Ἅγιε καλούμενος.

Δόξα. ᾠχος δ'.

Ἀθλητικὸν ὑπελθὼν ἀγῶνα, καὶ τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ
τὰς μηχανὰς συντρίψας, ἄγνωστος ἐτέλεις τῇ
Ἐκκλησίᾳ, γνωστὸς δὲ τῷ Θεῷ, τῷ σὲ λαμπρῶς
δοξάσαντι, Μεγαλομάρτυς Φανούριε· ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων
τῶν ἡμερῶν, γνωσθεὶς τοῖς πέρασι, θαυμάτων ρεῖθρα
πηγάξεις, τὴν σὴν πρὸς Χριστὸν ἐμφαίνων οἰκείωσιν,
ὡς νομίμως καὶ καλῶς ἀγωνισάμενος! καὶ πᾶσι
παρέχεις ταῖς ἰκεσίαις σου, πταισμάτων ἰλασμόν, καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπόστιχα. ᾠχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Μέγας ἐν ἀθληταῖς, Φανούριε ἐδείχθης, μεγίστοις
θαυμασίοις, τῶν ἀναγκῶν ἐξαίρων, τοὺς σὲ καλοῦντας
Ἅγιε.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Νέος ὢν κομιδῆ, τῷ σώματι θεόφρον, καθεῖλες τῆ
ἀθλήσει, τὸν πάλαι τὴν κακίαν, Φανούριε τεκτήναντα.
Στίχ. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ θαυμάστωσεν ὁ
Κύριος.

Ῥῦσαι πάσης ὀργῆς, καὶ βλάβης καὶ ἀνάγκης, τοὺς
πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἱεράν σου μνήμην, Φανούριε
πανθαύμαστε.

Δόξα. Τριαδικὸν.

Φύσις ἡ τριλαμπῆς, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, λιταῖς τοῦ
Φανουρίου, παράσχου τῷ λαῷ σου, τὰ πλούσια ἐλέη
σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλαμψεν ἐξ ἀγνῶν, αἱμάτων σου ὁ Λόγος, μορφῇ τῇ
ἡμετέρα, Παρθένε Θεοτόκε, καὶ τὴν ἀπάτην ἔλυσε.
Νῦν ἀπολύεις.

Τὸ Τρισάγιον. Τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκτοῦ
Μεγάλου Ἑσπερινοῦ Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.
Ὡς ἄστρον ἀνέτειλας, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, καὶ
πάντας κατηύγασας, φανερωθεὶς θαυμαστῶς,
Φανούριε ἔνδοξε· ὅθεν τοῖς εὐφημοῦσι, τὴν σὴν
ἀθλησιν Μάρτυς, νέμεις τῶν σῶν θαυμάτων, τὴν
σωτήριον χάριν, πρεσβεύων τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐτερον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οὐράνιον ἐφύμνιον, ἐν γῆ τελεῖται λαμπρῶς, ἐπίγειον
πανήγυριν νῦν ἐορτάζει φαιδρῶς, ἀγγέλων πολίτευμα·
ἄνωθεν ὑμνωδίαις εὐφημοῦσι τοὺς ἄθλους, κάτωθεν

Ἐκκλησία τὴν οὐράνιον δόξαν· ἦν εὗρες πόνοις καὶ ἄθλοις τοῖς σοῖς Φανούριε ἔνδοξε.

Ἔτερον. Δόξα. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης. Τῶν Ῥοδίων τὸ κλέος καὶ Μαρτύρων τὸ καύχημα, τῶν θαυμάτων θείαις ἀκτῖσι, τοὺς πιστοὺς καταυγάζοντα, Φανούριον τιμήσωμεν πιστοί, ὡς μέγαν τοῦ Σωτῆρος ἀθλητὴν· πᾶσαν χάριν γὰρ παρέχει τοῖς πρὸς αὐτόν, ἀπὸ ψυχῆς κραυγάζουσι· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰσθῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τό, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια. Ἦχος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὥσπερ φῶς θαυμαστόν, ὁ κλεινὸς Φανούριος, ἀνέτειλε τοῖς ἐν γῆ, νεύσει τῇ κρείττονι· ἀδήλως γὰρ τὸν ἐχθρόν, καταβαλὼν δι' ἀγόνων ἀθλήσεως, τοῦ θείου αὐτοῦ ναοῦ, τῇ φανερώσει ἐγνώσθη τοῖς πέρασιν. Ὅθεν τὴν ἀγίαν μνήμην, τούτου ἐορτάσωμεν, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦντες, τὸν λαμπρῶς αὐτὸν δοξάσαντα.

Βαβαὶ τῆς σῆς καρτερίας σοφέ! σὺ γὰρ ὑπὲρ φύσιν, ἦνυσας παλαιόματα, καὶ μέγας ἐν ἀθληταῖς, ὄφθης Φανούριε· ἐντεῦθεν νεοφανῆς, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ ὄφθης ἥλιος, κρυπτόμενος ὑπὸ γῆν, ὁ ἐν ὑψίστοις λαμπρῶς δοξαζόμενος, καὶ θαυμάτων ταῖς ἀκτίσι, καταυγάζεις ἅπαντας, τοὺς προστρέχοντας Μάρτυς, τῇ ταχεῖα ἀντιλήψει σου.

Τὴν σὴν γεραίρομεν ἄθλησιν, ἀθλητὰ Κυρίου, ἔνδοξε Φανούριε, ἦν πάλαι ὑπὲρ Χριστοῦ, νομίμως ἠθλησας, καὶ ἄρτι πᾶσιν ἡμῖν, τῇ φανερώσει τῆς θείας εἰκόνοσ σου, ἐποίησας ἐμφανῆ, εἰς εὐφροσύνην ἡμῶν τῶν βοώντων σοι· καίροις ἀθλοφόρων κλέος, Ἐκκλησίας στήριγμα, καὶ Ῥοδίων ἀπάντων, ἐγκαλλώπισμα καὶ σέμνωμα.

Προσόμοια ἕτερα.

Ἦχος δ' . Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡς ἀθλήσας στερρότατα, ἀθλοφόρε Φανούριε, ἐν ἀδήλοις ἔτεσι θεῖω ἔρωτι, δόξης λαμπρᾶς κατηξίωσαι, καὶ μέτοχος γέγονας, οὐρανίων ἀγαθῶν, ἀλλ' ἡμῖν χρόνοις πλείοσιν, ὄφθης ἄγνωστος, καὶ γνωσθεὶς ἐπ' ἐσχάτων καταπλήττεις, τοῦ Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, τῇ δεομένη σοὶ χάριτι.

Τὸν ναόν σου τὸν ἅγιον, ἐν τῇ Ῥόδῳ κρυπτόμενον, ὡς ἀνεῦρον Ἄγιε θεῖω νεύματι, χαρᾶς πολλῆς ἐπληρώθησαν, μαθόντες τὴν κλήσιν σου, καὶ τοὺς ἄθλους τοὺς λαμπρούς, οὓς ἠγνόουν τὸ πρότερον, καὶ σὲ ὕμνησαν, ὡς περιδοξον Μάρτυρα Κυρίου, καρμοσύνως ἐκτελοῦντες, τὴν παμφαῆ σου πανήγυριν.

Ἐν νεότητι σώματος, τὸν ἀρχέκακον δράκοντα, ἀθλητὰ Φανούριε καταβέβληκας, καὶ δοξασθεὶς θείῳ Πνεύματι, προστάτης θερμότητος, ἀνεδείχθης τῶν πιστῶν, αἰχμαλώτους λυτρούμενος, τῇ πρεσβείᾳ σου, φανερῶν τὰ κρυπτὰ τοῖς προσιούσι, καὶ παρέχων τοῖς αἰτοῦσι, τὴν σὴν ὀξεῖαν βοήθειαν.

Δόξα. Ἦχος πλ.β'.

Ἄστηρ νεοφανῆς τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐφάνης, ἄρτι ἡμῖν φανερωθεὶς, ἀθλοφόρε Φανούριε· καὶ τῇ σῇ ἐκφάνσει, τῶν κεκρυμμένων ἐν σοὶ δωρεῶν τὸν πλοῦτον, ἐκφαίνεις ἀληθῶς, τοῖς τὴν παγγέραστον μνήμην γεραίρουσι, καὶ συμφώνως βοῶσί σοι· χαίροις στρατιῶτα Χριστοῦ πανθαύμαστε, ὁ τῆς εὐσεβείας τὸν ἀγῶνα, ἀθλητικῶς ἀγωνισάμενος· χαίροις ὁ τῷ φωτὶ Κυρίου ἐντρυφῶν, καὶ φερωνύμως φανερῶν, τῶν ἀφανῶν τὴν γνῶσιν· χαίροις Ῥοδίων ἀγλάισμα, Μαρτύρων λαμπρότης, καὶ παντὸς πιστοῦ πρεσβευτῆς πρὸς Κύριον. Ὡ πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ο αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε, τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀκρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς· φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 43, 9-14)
Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν, Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς; Τίς ἀκουσὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν. Καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ· Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 3, 1-9)
Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ

εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἔδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 5, 15-23 & 6, 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὃςυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas, πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ

συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα
δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ
ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία
περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν,
Βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς,
ἐνώτισασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι
ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις
ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Ἀγαλλιᾶται ἐν Κυρίῳ, ἡ Ῥόδος τῆ σῆ χάριτι, καὶ πᾶσα
πόλις καὶ χώρα, τῆ θερμῆ ἀντιλήψει σου,
Μεγαλομάρτυς Φανούριε· μέγας γὰρ ἐν θαύμασι, καὶ
μείζων ἐν προστασίαις, ἀληθῶς ἀναδείκνυσαι, ὡς
ἀθλητῆς Χριστοῦ περιφανῆς· αἰχμαλώτους γὰρ
λυτροῦσαι, τοὺς ἐν κινδύνοις τελοῦντας προφθάνεις,
καὶ πᾶσι παρέχεις, τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. Ἄλλ'
ὡς ἔχων παρρησίαν, μὴ παύση πρεσβέων, δοῦναι
ἰλασμόν ἡμῖν, καὶ εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'.

Τῷ Βασιλεῖ τῶν ὅλων στρατευσάμενος, ἐν τοῖς ὅπλοις
τοῦ φωτὸς καταβέβληκας, τὸν τοῦ σκότους ἄρχοντα,
ἀθλοφόρε Φανούριε· καὶ ποικίλαις προσπαλαίσας
βασάνοις, πασῶν ὄφθης ἀκμαιότερος, τῷ πυρὶ
στοιμούμενος, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· καὶ θηρῶν
ὄρμην μὴ πτήξας, καὶ ξεσμῶν τὴν ρύμην ἐνέγκας, τοῖς
πᾶσιν ἐφάνέρωσας, τῆς εὐσεβείας τὴν δύναμιν. Ἄλλ' ὡς

έν ἄθλοις ἀήττητος, καί έν νίκαις περίδοξος, ικέτευε
ύπέρ τῶν τιμώντων σε.

᾿Ηχος γ'.

Ἐρηραιομένος ἀκλινῶς, τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως,
οὐδαμῶς σεσάλευσαι, ταῖς ἐναντίαίς προσπνεύσεσι·
καί μεγίστῳ λίθῳ θλιβεῖς, πρὸς τήν πέτραν τῆς ζωῆς,
ὄλον τὸν νοῦν ἀπηώρησας, ὑπεριδὼν ὄραν νεότητος·
καί τὸ σῶμα καταξανθεῖς, τὸν τῆς νεκρώσεως χιτῶνα
ἀπεβάλου, καί ἀφθαρσίας τήν στολήν, καί σωτηρίου τὸ
ἔνδυμα, προφητικῶς ἠμφιάσω Φανούριε· έν ᾧ
φαιδρῶς κοσμούμενος, καί ἀθλητικῶ διαδήματι
ἐμπρέπων, ὑπέρ ἡμῶν ικέτευε, ἀθλητῶν
ἐγκαλλῶπισμα.

᾿Ηχος δ'.

Ἐν ἀνδρείῳ φρονήματι, πρὸς μαρτυρικοὺς ἀπεδύσω
ἀγῶνας, ἀθλοφόρε Φανούριε· καί έν αὐτοῖς
ἀνδραγαθήσας, τῶν ἀντικειμένων τὰς ἀρχὰς
ἐθριάμβευσας, καί πολλῶν ἐπάθλων, παρὰ Θεοῦ
ἠξίωσαι· ὅθεν θαυμάτων ἐνεργῶν δυνάμεις, πανταχοῦ
προφθάνεις καλούμενος· καί φρικτῆ ἐπιστασία, τοὺς
αἰχμαλώτους ἱερεῖς ρυσάμενος, καταπλήξας ποίναῖς
οἷς ἐδούλευον, μὴ παύση παρέχων τήν σὴν βοήθειαν,
έν εὐκαιρίαίς καί θλίψεσι, τοῖς προσιούσι τῇ πρεσβείᾳ
σου.

Δόξα. Ο αὐτός.

Τὴν φερόνυμον κλησίν σου, ἀληθῆ τοῖς ἔργοις
ἔδειξας, Μεγαλομάρτυς Φανούριε· φανερωθεῖς γὰρ
ἡμῖν, ὁ πρόην κεκρυμμένος, πᾶσιν ἐφάνέρωσας,

μαρτυρικῶν χαρίτων λαμπρότητα, καὶ θαυμαστῆς προστασίας ἐνεργήματα, ὡς ἀθλητῆς Χριστοῦ δεδοξασμένος· ὄθεν τὴν μακαρίαν σου ἀθλησιν, καὶ τῆς εἰκόνης σου τὴν εὖρεσιν, φαιδρῶς ἐορτάζοντες, τὰς πρὸς ἡμᾶς σου ἀντιλήψεις κηρύττομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Τῷ ἀθλοθέτῃ Λόγῳ πρέσβευε, ὡς ἂν εὕρωμεν ἔλεος, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ἀθλητῆς τοῦ Χριστοῦ, ὁ καθελὼν τῶν δυσμενῶν τὴν παράταξιν, ἀθλήσεως τοῖς ἀγῶσιν, ἀνδρειοτάτη ψυχῇ, καὶ τῇ πανοπλίᾳ τῇ τῆς πίστεως· ὁ πόνων τοῦ σώματος, ἀφειδήσας ὡς ἄσαρκος, ἐν τῇ ἀγάπῃ, τοῦ λαμπρῶς δυναμοῦντός σε, ὃν ἐδόξασας, τοῖς οἰκείοις σου μέλεσιν· ἄνθος τὸ εὐωδέστατον, Φανούριε ἔνδοξε, τὸ διαπνέον τῷ κόσμῳ, τὴν εὐωδίαν τὴν κρείττονα. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Χαίροις ὁ ἀθλητῆς τοῦ Χριστοῦ, τῶν ἀθλοφόρων τὸ σεπτὸν ἐγκαλλώπισμα· ὁ πάλαι στερρῶς ἀθλήσας, καὶ παραδόξως γνωσθεῖς, εὐδοκία θεία ἐν τοῖς πέρασιν, εὐρέσει Φανούριε, τῆς πανσέπτου εἰκόνης σου, ἔνθα τὰ

εἶδη, τῶν ἁγίων ἀγόνων σου, δι' ὧν ἔνδοξος, ἐν τοῖς Μάρτυσι γέγονας. Ὅθεν ὡς στρατιώτην σε, Χριστοῦ γενναιότατον καὶ τροπαιοῦχον ὀπλίτην, ὑμνολογοῦντες βοῶμέν σοι· ἀπαύστως δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Χαίροις ὁ ἀθλητῆς τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας ἀρράγιστατος πρόβολος, τῆς νήσου Ῥόδου ἡ δόξα, καὶ πολιοῦχος λαμπρός, καὶ μεσίτης μέγας πρὸς τὸν Κύριον· πασχόντων βοήθεια, αἰχμαλώτων ἀνάρρυσις, τῶν κεκρυμμένων, ἡ ταχεῖα φανέρωσις· ῥύστης ἔτοιμος, τῶν ἐν νόσοις καὶ θλίψεσι· κρήνη ἡ ἀναβλύζουσα, θαυμάτων τὰς χάριτας, εἰς εὐφροσύνην ἀπάντων, Μεγαλομάρτυς Φανούριε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ.δ'.

Θωρακισάμενος τῆς πίστεως, τὴν μυστικὴν παντευχίαν, τὸν ἀλαζόνα τύραννον, κατηγωνίσω Φανούριε· τῶν γὰρ ποικίλων τιμωριῶν, περιεγένου ὡς ἀσώματος, πάντα φέρων, ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ· καὶ ἐν ἀσθενείᾳ φύσεως, λαμπρὸν ἐγείρας τρόπαιον, τῶν βραβείων τῆς ἄνω κλήσεως, περιφανῶς ἠξίωσε. Καὶ νῦν Ἀγγέλοις συγχορεύων, ἰκέτευε μακάριε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ Ἀπολυτικά.
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς ἄστρον ἀνέτειλας, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, καὶ
πάντας κατηύγασας, φανερωθεὶς θαυμαστῶς,
Φανούριε ἔνδοξε· ὅθεν τοῖς εὐφημοῦσι, τὴν σὴν
ἄθλησιν Μάρτυς, νέμεις τῶν σῶν θαυμάτων, τὴν
σωτήριον χάριν, πρεσβεύων τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οὐράνιον ἐφύμνιον, ἐν γῆ τελεῖται λαμπρῶς, ἐπίγειον
πανήγυριν νῦν ἐορτάζει φαιδρῶς, ἀγγέλων πολίτευμα·
ἄνωθεν ὑμνωδίαις εὐφημοῦσι τοὺς ἄθλους, κάτωθεν
Ἐκκλησία τὴν οὐράνιον δόξαν· ἦν εὔρες πόνοις καὶ
ἄθλοις τοῖς σοῖς Φανούριε ἔνδοξε.

Ἔτερον. Δόξα. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν Ῥοδίων τὸ κλέος καὶ Μαρτύρων τὸ καύχημα, τῶν
θαυμάτων θείαις ἀκτίσι, τοὺς πιστοὺς καταυγάζοντα,
Φανούριον τιμήσωμεν πιστοί, ὡς μέγαν τοῦ Σωτῆρος
ἀθλητὴν· πᾶσαν χάριν γὰρ παρέχει τοῖς πρὸς αὐτόν,
ἀπὸ ψυχῆς κραυγάζουσι· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι
Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ
ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς νέον ἀθλητὴν, εὐφημοῦμέν σε μάκαρ, κὰν ἤθλησας
στερρῶς, πρὸ πολλοῦ θείῳ πόθῳ· ἀρτίως γὰρ τοῖς
πέρασιν, ἐπεγνώσθης Φανούριε, χάριν ἔλεος, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις παρέχων, τοῖς τελοῦσί σου, τὴν ἀξιέπαινον
μνήμην, Μαρτύρων ἀγλάισμα.

Θεοτοκίον.

Ὡς τέξασα σαρκί, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην, καὶ ἔχουσα
πολλήν, πρὸς αὐτὸν παρρησίαν, ἀπαύστως ἰκέτευε,
Θεοτόκε πανύμνητε, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν
πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει ὑμνοῦσι, τὴν
ἄρρητον δόξαν σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πῦρ τὸ ἄυλον, φέρων παμμάκαρ, πῦρ ὁμόδουλον, οὐκ
ἐπτοήθης, ἀλλ' ἐν αὐτῷ ἀκατάφλεκτος ἔμεινας· καὶ τῶν
θηρῶν ὑποτάξας τὸ ὄρμημα, ὑπερφυῶς ἐδοξάσθης
Φανούριε. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ὅρος ἅγιον, πεπυκασμένον, τῇ τοῦ Πνεύματος,
ἐπισκιάσει, τοῖς Προφήταις καθωράθης πανάμωμε· ἐκ
σοῦ γὰρ ὤφθη Θεὸς σωματούμενος, ἐλευθερίαν
βραβεύων τοῖς κράζουσι· χαῖρε Δέσποινα, παιόντων
τὸ ἰλαστήριον, καὶ πάντων ἀσφαλὲς φυγαδευτήριον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ' . Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μαρτυρήσας ἀνδρικῶς, ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ,
ὑπὸ μόνον σιγῆς, ἔμεινας ἔτεσι πολλοῖς, ἀλλ'
ἐπεγνώσθης ἐν Ῥόδῳ νεύματι θεῷ· ἐνθεν ἐμφανῆς,
πᾶσι τοῖς πέρασι, θαύμασι πολλοῖς, Μάρτυς
γενόμενος, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀρήγεις ἐκάστοτε, ἐν
εὐκαιρίαις καὶ θλίψεσι· διό σε πάντες, ἀνευφημοῦμεν,
Φανούριε ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον

Μετὰ σώματος Ἀγνή, προαγαγοῦσα τοῖς ἐν γῆ, τὸν
ἀσώματον Θεόν, διὰ τὸ σῶσαι τὸν Ἀδάμ, τὸν
συντριβέντα ἀπάτη τοῦ βροτοκτόνου, ὄφθης ἀληθῶς,
θρόνος πυρίμορφος, φέρουσα χερσί, τὸν πάντα
φέροντα, καὶ οὐρανῶν πλατυτέρα ἐγνώρισται, ἢ σὴ
γαστήρ ἢ ἀκήρατος. Ἄλλ' ὦ Παρθένε, τῆς οὐρανόου,
δόξης ἡμᾶς καταξίωσον.

Τὸ Α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ
Κύριος.

Εὐαγγέλιον τὸ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου.

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β' .

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἐμφανῶς συντρίψας τὸν ἐχθρόν, ἀθλητικῇ ἐνστάσει, περιφανῶς ἐν οὐρανῷ δεδόξασαι, ἀθλητὰ Φανούριε· διὸ καὶ ἡ γῆ πᾶσα, τὴν σὴν δόξαν γνοῦσα ἦν πάλαι ἠγνόει, τῇ φανερώσει τῆς σεπτῆς εἰκόνοσ σου, λαμπροφανῶς σε γεραίρει, ἐπιτελοῦσα τὴν ἀγίαν μνήμην σου· ἐν ἧ δίδου τοῖς πιστοῖς, τὰς σωτηρίους δόσεις, ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβείαισ σου.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Φῶς Φανούριος κόσμῳ ἐκλάμπει. Γερασίμου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Φωτί με καταύγασον, τῷ τοῦ προσώπου σου Κύριε, Φανούριον θέλοντα, ὑμνήσαι Δέσποτα, τὸν δοξάσαντα, ἀθλήσεως ἀγῶσι, τὸ μέγα σου ὄνομα, καὶ ὑπερένδοξον. Ὡς φῶς ἀνατέταλκας, τῇ Ἐκκλησίᾳ Φανούριε, ὁ πάλαι κρυπτόμενος, ὑπὸ τὴν γῆν φθονερῶς, καὶ χαρίτων σου, ταῖς φαιναῖς ἀκτίσιν, ἡμῶν τὴν διάνοιαν, πυρσεύεις πάντοτε.

Σαρκός σου ἠλόγησας, ἐν ᾧρα Μάρτυς νεότητος, καὶ καίρων ἐστράτευσαι, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός, οὗ τὴν ἄμαχον, ἰσχὺν διεζωσμένος, καθεῖλες Φανούριε, ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας.

Θεοτοκίον

Φιλάγαθε Δέσποινα, ἡ τὸν Θεὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἀφράστως κυήσασα, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν,

κατοικτείρησον, τὴν πάσχουσαν ψυχὴν μου, καὶ ταύτη
πρυτάνευσον, θεῖαν παράκλησιν.

Καταβασία

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς ἐπ' εὐθείας ράβδῳ, τὴν
Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι· τὴν δὲ
ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν·
ἐπ' εὐρους διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ
ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὅτι δεδόξασται.

Ῥδὴ γ' . Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Ἀθλήσεως Μάρτυς σου τὰ εἶδη, ἃ ἤνυσας πάλαι
καρτερῶς, ἐκ τῆς σεπτῆς εἰκόνοσ σου, γνωρίσαντες
Φανούριε, οἱ εὐσεβεῖς ἀνύμνησαν, τὰ θαυμαστά σου
παλαίσματα.

Νεότητος ὄραν παραβλέψας, ὑπῆλθες φρονήματι
στερρῶ, τὸ τῶν Μαρτύρων στάδιον, Φανούριε
πανθαύμαστε, καὶ λόγῃ τῆς ἀνδρείας σου, ἐχθρὸν τὸν
δόλιον ἔτρωσας.

Ὁ μέγας Κυρίου ἀθλοφόρος, ὁ πάλαι ἀθλήσας
ἀνδρικῶς, καὶ χρόνοις ἐν τοῖς ὕστερον, γνωστὸς πᾶσι
γενόμενος, Φανούριος ὁ ἔνδοξος, νῦν γεραιρέσθω τοῖς
ἄσμασι.

Θεοτοκίον

Ἐπίσπου καθέδρα λαμπροτάτη, Παρθένε Ἀγγέλων
χαρμονή, ἀπὸ κοπρίας ὕψωσον, παθῶν μου τὴν
διάνοιαν, καὶ ταύτην καταλάμπρυνον, φωτὶ τῆς σῆς
ἀγαθότητος.

Καταβασία

Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ Μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα. Τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶην Ἐκκλησία νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον. Μαρτυρίου τελέσας καλῶς τὸ στάδιον, καὶ Χριστὸν μεγαλύνας οἰκείοις μέλεσιν, οὐρανίων δωρεῶν λαμπρῶς τετύχηκας, καὶ παρέχεις τοῖς πιστοῖς, ὡς μεσίτης πρὸς Θεόν, βοήθειαν καθ' ἑκάστην, Φανούριε ἄθλοφόρε, τοῖς καταφεύγουσι τῇ σκέπῃ σου.

Θεοτοκίον

Τὸν ὑπέρθεον Λόγον σαρκὶ κυήσασα, τὴν ἀρχαίαν κατάραν Κόρη ἀνέτρεψας, καὶ ἀνέβλυσας πηγὴν ἐλέους ἄφθονον, τοῖς προσκυνοῦσιν εὐσεβῶς, τὸν σὸν τόκον τὸν φρικτόν, Παρθένε Θεογεννήτορ, καὶ ἀληθῆ Θεοτόκον, ὁμολογοῦσί σε Πανάχραντε.

Ῥδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ῥόδος χαίρει τῇ εὐρέσει, τοῦ ναοῦ σου Φανούριε, καὶ καθάπερ ῥόδον, εὐπνουν ἀφθαρσίας προβάλλεται, τῇ Ἐκκλησίᾳ σε πάσῃ τὴν οὐράνιον, πνέον ἅπασιν, ὁσμὴν ζωῆς τὴν σωτήριον.

Ἰησοῦν τὸν ζωοδότην, καὶ Θεὸν πάσης κτίσεως, στόματι ἀγίῳ, πρὸ τῶν δυσσεβῶν ὁμολόγησας, καὶ τὴν δυσσέβειαν τούτων ἐστηλίτευσας, παρρησία σου, ἀκαταπλήκτῳ Φανούριε.

Ὅλην ἔχων τὴν ψυχὴν σου, ἠδρασμένην σερρότατα, ἐπὶ πέτραν Μάρτυς, τῆς ἀληθινῆς ἐπιγνώσεως, τὰς ἐκ πετρῶν ἀνευδότως πληγὰς ἔφερες, καὶ ἐδόξαζες, ζωῆς τὴν πέτραν τὸν Κύριον.

Σώματος μαστιζομένου, ἀπηνῶς οὐκ ἐφρόντισας, καὶ τῆς σῆς ἀνδρείας, Μάρτυς ραπισμοῖς ἐμασίγωσας, τῶν διωκτῶν τὴν καρδίαν μὴ φερόντων σου, τὸ ἀήτητον, τῆς σῆς καρδίας παράστημα.

Θεοτοκίον

Καταφύγιον τοῦ κόσμου, ἀσφαλὲς καὶ σωτήριον, ὄφθης Θεοτόκε, σφύζουσα βελῶν τοῦ ἀλάστορος, τοὺς τῇ ἀγία σου σκέπη καταφεύγοντας· ὅθεν σῶσόν με, ἤδη τῆς τούτου κακώσεως.

Καταβασία

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ῥδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὁ μάρτυς Φανούριος, ἀγάπη τιτρωσκόμενος, τῇ πρὸς τὸν Σωτῆρα τῶν ἀπάντων, φέρει γενναίως τοὺς σκληροτάτους ξεσμούς, δι' ὧν ἀποβάλλει τὴν φθοράν, καὶ στολὴν ἐνδύεται, ἀφθαρσίας ὑπέρλαμπρον.

Σθενούμενος Ἄγιε, ἰσχύι τῇ τῆς πίστεως, ἤνεγκας πυρὸς τὴν τιμωρίαν, ἄνωθεν δρόσον θείαν δεχόμενος, καὶ πυρὶ ἀθλήσεως τῆς σῆς, ἔφλεξας Φανούριε, τὴν ἀπάτην τὴν εὔπρηστον.

Μεγάλως ἠγώνισαι, καιρῷ τῷ τῆς ἀθλήσεως, καὶ μεγάλης χάριτος μετέσχες, Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ

Φανούριε· ὄθεν ἐκ μεγάλων συμφορῶν, ρύη τοὺς
προστρέχοντας, τη μεγίστη πρεσβεία σου.

Θεοτοκίον

Ὡς σάρκα ὁ Κύριος, ἐκ σοῦ δι' ἀγαθότητα, Κόρη
προσλαβόμενος ἀτρέπτως, σὲ προστασίαν ἀπάντων
ἔδειξεν· ὄθεν μὴ ἐλλείπης ἀγαθή, προστατεύειν
πάντοτε, τῶν πιστῶς δεομένων σου.

Καταβασια

Ὡ τρισμακάριστον Εὐλόν! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ
Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλω
ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι
σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὡδὴ ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ἐκ γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν, εἰκῶν σου ἡ ἀγία Φανούριε,
ὡς λύχνος πάμφωτος, ἡ ἀφανὴς οὕσα πρότερον, καὶ
ἐμφανῆ παντί σε, κόσμῳ κατέστησε.

Κήρυκες ὄφθησαν Ἄγιε, τῆς σῆς πρὸς τὸν Θεὸν
οἰκειώσεως, οἱ πρόην δέσμιοι, τρεῖς ἱερεῖς οὓς
ἀπήλλαξας, πικρᾶς αἰχμαλωσίας, τῇ ἀντιλήψει σου.
Λεόντων μύλας συνέθλασας, σοφὲ τῶν νοητῶν τοῖς
ἀγῶσί σου, καὶ θείῳ Πνεύματι, θηρῶν ἀγρίων
ἐφίμωσας, ὡς Δανιὴλ τὸ πάλαι, στόματα Ἄγιε.

Θεοτοκίον

Ἀδιαφθόρως ἐκύησας, τὸν πάντων Ποιητὴν ὑπὲρ
ἔννοιαν, Κόρη πανάμωμε· διὸ φθορᾶς παθῶν ρῦσαί
με, πρὸς ἀπαθείας βίον, καθοδηγοῦσά με.

Καταβασία

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς,
σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος
προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν
ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκί
προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρω
ἐγέρσει, τὸν Κόσμον φωτίσαντος.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.
Ἰερεῖς διέσωσας, αἰχμαλωσίας ἀθέου, καὶ δεσμὰ
συνέθλασας, δυνάμει θείᾳ θεόφρον· ἥσχυνας,
τυράννων θράση γενναιοφρόνως· Πῦφρανας, Ἀγγέλων
τάξεις Μεγαλομάρτυς· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν,
θεῖε ὀπλίτα Φανούριε ἔνδοξε.

Ὁ Οἶκος

Ἦθλησας Μάρτυς ἀνδρικῶς, ἐν ἔτεσιν ἀδήλοις, καὶ
ὑπερεῖδες νουνεχῶς, νεότητος τὸ ἄνθος, ὑπὲρ ἀγάπης
τοῦ Χριστοῦ, πλείστας βασάνους ὑποστάς, καὶ θάνατον
γενναίως· ἀλλ' οἷς οἶδε κρίμασι Θεός, λήθης βυθοῖς,
τὰ τῆς ἀθλήσεως τῆς σῆς, ἐκρύπτοντο τρόπαια· ἐν δὲ
τῇ, Ῥόδῳ τῇ περιφήμῳ νήσῳ, ὁ ὑπὸ γῆν κεχωσμένος
φανερῶθεις ναός σου, ἐν ᾧ ἡ πάντιμος ὡς θησαυρὸς
εἰκῶν σου, ἡ σὴ λαμπρὰ ἐγνώρισται ἄθλησις, καὶ πᾶσα
ἡ Ἐκκλησία γνῶσιν ἔσχε τῶν ἀθλητικῶν σου ἀγώνων,
καὶ τῆς πρὸς Χριστὸν λαμπρᾶς σου παρρησίας· ὅτι
πᾶσιν ἐφαπλοῖς, τὴν θαυμαστήν σου προστασίαν, καὶ

πολυειδῶν ἐξαίρεις κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ
αἰχμαλώτους λυτροῦσαι, θεΐε ὀπλίτα Φανούριε ἔνδοξε.

Συναξάριον

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς (Αὐγούστου) μνήμη τοῦ ἁγίου
ἐνδόξου Μάρτυρος Φανουρίου τοῦ νεοφανοῦς.

Στίχ. Φανούριος φῶς πᾶσι πιστοῖς παρέχει

Κὰν εἰς σκότος δ' ἔκειτο τῆς γαίης μέγα.

Εἰκάδι ἐβδομάτη Φανουρίου σηκὸς γῆθεν φάνθη.

Ῥδὴ ζ' . Οἱ ἐλάτρευσαν.

Μέγαν λίθον σοι, ἐπέθηκαν οἱ ἄνομοι, Μάρτυς
Φανούριε, πειρώμενοι δι' αὐτοῦ, συνθλίψαι τὸ σῶμά
σου, ἀλλ' ὦφθης ἄσειστος, καὶ ἀκέραιος, τῇ τούτου
καλεπότητι, τοῦ Χριστοῦ τῇ δυναστείᾳ.

Πυρπολούμενος, ἀγάπη τοῦ παπάνακτος δρόσον
οὐράνιον ἔσχες ἐν σοὶ δαψιλῶς· διὸ ἀκατάφλεκτος,
ρίφεις, εἰς κάμινον, ὦφθης Ἄγιε, τοὺς Παῖδας
μιμησάμενος, τοὺς τρεῖς ἐν τῇ Βαβυλῶνι.

Ἐν τοῖς ἄθλοις σου, ἐχθρὸν τὸν δολιώτατον, εἰς τέλος
ἤσχυνας· καὶ τοῦτο Μάρτυς δηλῶν, καλῶν ὁ πολέμιος,
τὴν ἤτταν ἅπασιν, ἐφανέρωσε, καὶ ἐν ἀέρι ὄχετο,
ὀδυρόμενος καὶ κλαίων.

Θεοτοκίον

Ἰλαστήριον, τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὦφθης
πανάμωμε, ἀποτεκοῦσα Χριστόν, τὸ πᾶσι δωρούμενον,
τὴν αἰώνιον, τοῖς προσκυνούσι Δέσποινα, τὸ ἐν σοὶ
μέγιστον θαυμα.

Καταβασία

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβοῦς λαοὺς
ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς.
Ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης,
οὐ πῦρ βρόμιον· ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ
πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος
τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ῥδὴ η' . Παῖδας εὐαγεῖς.

Γνώμη ἀθλητὰ ἀκαταπλήκτω, ἀνύων τῆς μαρτυρίας
σου τὸν διάυλον, τοῦ ἐχθροῦ κατέπληξας, ἅπαν
ἐπινόημα· ἀφλέκτως ἀνημμένους γὰρ ἔφερες
ἄνθρακας, χερσὶ σου καὶ κατέφλεξας πᾶσαν,
δεισιδαιμονίαν, τῆς πλάνης καὶ ἀπάτην.

Ἔστης πρὸ τοῦ βήματος ἀνδρείως, ἀπίστων ὁμολογῶν
Χριστοῦ τὴν σάρκωσιν· ἐνθεν ἀνενέργητα, ἐν σοὶ
καθωράθησαν, θηρίων τὰ ὀρμήματα, καὶ πᾶσα
βάσανος, καὶ φλόγες καὶ ξεσμοὶ καὶ συνθλίψεις,
περιβεβλημένῳ, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν.

Ῥόδος ἢ περίφημος καυχᾶται, εὐρέσει τοῦ σοῦ ναοῦ
καὶ τῆς εἰκόνης σου, Ἐκκλησία πᾶσα δέ, χαίρει
εὐραμένη σε, προστάτην καὶ ὑπέρμαχον Μάρτυς
θερμότατον· διὸ καὶ τὴν ἀγίαν σου μνήμην, ἄγει
καρμοσύνως, Φανούριε τρισμάκαρ.

Θεοτοκίον

Ἄφλεκτος τὸ πῦρ διεφυλάχθη, τεκοῦσα τὸ τῆς
Θεότητος ἐν σώματι, Ἄχραντε πανάμωμε, μόνη
ἀειπάρθενε· ὡς μέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς κυήσεως!

διὸ κατάφλεξόν μου τὴν ὕλην, πάσης ἁμαρτίας, τῆ σῆ
φιλανθρωπία.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Καταβασία

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν
Πατέρα Θεὸν ὑμνεῖτε, τὸν συγκαταβάνα Λόγον, καὶ τὸ
πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ
πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ' . Ἄπας γηγενής.

Στόματι λαμπρῶ, Χριστοῦ ὠμολόγησας τὸ μέγα
ὄνομα, ἄνθος τῆς νεότητος, καὶ πᾶσαν ἄλλην λιπὼν
ἀπόλαυσιν, Φανούριε πανθαύμαστε, καὶ χαίρων
ἤνυσας, τοὺς μεγίστους, πόνους τῆς ἀθλήσεως, ὡς
Χριστοῦ στρατιώτης ἀήττητος.

Ἴνα τῆς σεπτῆς, Φανούριε τύχωσιν ἐπιστασίας σου,
ἱερεῖς οἱ δέσμιοι, τῆ χάριτί σου θερμῶς προσέπεσον,
καὶ παραδόξως Ἄγιε ἠλευθερώθησαν, τῆ ὀξεία,
Μάρτυς ἀντιλήψει σου, ἀνυμνοῦντες τὸ μέγιστον
θαῦμά σου.

Μέγαν ἀληθῶς, ποσοτάτην καὶ ἔφορον Μάρτυς
Φανούριε, πανταχοῦ σε κέντηναι, οἱ τὸ σεπτὸν σου
καλοῦντες ὄνομα, καὶ τάχος τῆς εὐνοίας σου τὰ δῶρα
δέχονται· διὰ τοῦτο, τὴν ἁγίαν μνήμην σου,
χαρμοσύνως τελοῦμεν ὑμνοῦντές σε.

Ὁ νεοφανής, κἂν πάλαι ἠγώνισται Μάρτυς Φανούριος,
ἀνυμνολογεῖσθω μοι, ὡς τοῦ Σωτῆρος ὀπλίτης ἔνθεος·

φανερωθεῖς ἐν Ῥόδῳ γὰρ πᾶσιν ἐπέφανε, πρυτανεύων,
δαψιλῆ δωρήματα, τοῖς προστρέχουσι τούτῳ ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον

Ὑμνησαν Ἀγνή, τὸ μέγα μυστήριον τῆς σῆς κυήσεως,
τάξεις ὑπερκόσμιοι, Θεὸν ὁρῶσαι ἐν σοὶ σαρκούμενον,
πᾶσα ἡ γῆ δὲ πέπλησται τῆς σῆς αἰνέσεως, ὅτι πάντες,
τῇ κυοφορίᾳ σου, τῆς ἀρχαίας κατάρας ἐρρύσθημεν.

Καταβασίαι

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως
βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον
ἐν γῆ, πεφυτούργηται δένδρον. Δι' οὗ νῦν ὑψουμένου,
προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος
θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ
προμήτορος ἢ παγγελῆς, κατάρα διαλέλυται, τῷ
βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις,
τῶν Οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μαρτυρικῶς ἠγώνισαι, στερρότατη καρδίᾳ, καὶ τοῦ
ἐχθροῦ κατέβαλες, τὸ μαινόμενον θράσος,
ποικιλοτρόποις αἰκίαις, ὁμιλήσας ἀνδρείως,
Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, καὶ στεφάνοις τῆς νίκης παρὰ
Χριστοῦ, εὐκλεῶς Φανούριε ἐκοσμήθης· ᾧ πρέσβευε
δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων.

Θεοτοκίον

Μετὰ σαρκὸς ἐκύησας, τὸν ὑπέρθεον Λόγον,
ἀνεκφοιτήτως πάναγνε, ἐκ τῶν κόλπων τῶν ἄνω,

σκηνώσαντα σῆ νηδύι, ἀνεκφράστῳ ἔλέει, εἰς κόσμου ἀνακαίνισιν, καὶ ἀνάπλασιν πάντων τῶν εὐσεβῶς, τὴν σὴν προσκυνούντων κυοφορίαν, καὶ ἀνυμνούντω Δέσποινα, ὡς Θεοῦ σε Μητέρα.

Εἰς τοὺς Αἶνους

Ἰσιῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἀθλητὴν τοῦ Κυρίου μέγαν Φανούριον, τὸν πάλαι ἠθληκότα, δι' ἀγάπην Κυρίου, καὶ ἄγνωστον τελούντα χρόνοις τοῖς πρὶν, ἐν τῇ Ῥόδῳ δὲ ὕστερον, φανερωθέντα τῇ θείᾳ ἐπισκοπῇ, φιλομάρτυρες τιμήσωμεν.

Φῶς φερωνύμως αὐγάζεις πᾶσι Φανούριε, λαμπρῶς ἐξανατείλας, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, καὶ νύκτα διαλύεις τῶν πειρασμῶν, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, τῆς παμφαοῦς προστασίας σου ταῖς αὐγαῖς, ὡς ἡμῶν πρέσβυς πρὸς Κύριον.

Τοῦ μαρτυρίου τοὺς ἄθλους στερρῶς διήνυσας, καὶ ὄφθης ὑπεράνω, καὶ πυρὸς καὶ σιδήρου, στομώσας σου τὸ σῶμα πόθῳ Χριστοῦ, ἀθλοφόρε Φανούριε· διὸ πλουσίῳν ἐπάθλων παρὰ Χριστοῦ, ἐκομίσω τὴν ἀντίδοσιν.

Τοὺς ἱερεῖς ὡς ἐρρύσω τοὺς πρὶν δεσμιώτας σοφέ, τῇ σῇ πρὸς τὸν Δεσπότην, θαυμαστῇ παρρησίᾳ, οὔτω πάσης ρύου ἡμᾶς συμφορᾶς, καὶ ἀνάγκης Φανούριε, τοὺς προσιόντας τῇ σκέπῃ σου τῇ σεπτῇ, καὶ ὑμνοῦντάς σου τὴν ἄθλησιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ἀθλητικοῖς σκάμμασι, τὸν Χριστὸν ἐδόξασας, σαυτὸν ἀρνησάμενος, ἀθλοφόρε Φανούριε· προθύμως γὰρ ἀπεδύσω, τῇ δι' αἵματος πάλη, καὶ θάνατον ἀθανασίας πρόξενον ἐδέξω, ὑπὲρ τῆς πάντων ζωῆς· διὸ αἰδίων γερῶν ἠξίωσαι, καὶ ἀθανάτων ἀμοιβῶν μετέσχες, καὶ προσάτης θερμότητος, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐδόθης. Ἄλλ' ὦ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, μὴ παύση, ἡμῖν ἰλεούμενος, Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαριζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρήκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου αἰ γ' καὶ ς' Ὠδαί.

Ἀπόστολον ζητεῖ τῇ κζ' Κυριακῇ, Εὐαγγέλιον δὲ τὸ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ΚΓ' Ἀπριλίου.

Κοινωνικόν· **Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.**

Μεγαλυνάριον

Χαίροις ὦ Φανούριε ἀθλητά, ὁ πᾶσι παρέχων, τὰ αἰτήματα συμπαθῶς· χαίροις εὐσεβοῦντων, ὁ μέγας ἀντιλήπτωρ, καὶ πάσης Ἐκκλησίας, θεῖον ἀγλάισμα.

